

væsenet med dets Afgifter og Gebyrer, som det nu er ordnet, lægger dem Hindringer i Vejen. Idet de i Hver en Havn skulle møde og spille Tid hos Konsulen. Naar man skal behandle denne Lov, er der altsaa at lægge Mærke til, at for det første er det en Lov, som paalægger Skibsfarten en Afgift, men tillige er det en Lov, der skal ordne, hvorledes denne Afgift skal opkræves, og endelig en Lov, der siger, hvorledes Konsulerne skulle lønnes. Nu er det dog klart, at hvis disse Afgifter skulle henbittes til Vønning af Konsulerne, er det i Skibsfartens og alles Interesse, at Vønningerne falde paa de Steder, hvor man har Brug for Konsulerne, men at det er en aldeles unaturlig Ordning: at fastholde, at Konsulerne skulle opbevare de Gebyrer, der tilfalde dem paa de Pladser, hvor der kommer flest Skibe; thi hvor der kommer flest Skibe, er der ofte ikke Brug for Konsulerne, men Skipperne skulle dog gaa til dem og betale, naaget de ikke have Brug for dem. Hvilken Nødvendighed er der saaledes for at have en Konsul i Malmø? Kender ikke enhver Skibsfører og handlende enhver Forretningsmand, Lovene, de handlende, i Malmø lige saa godt som dem i Aarhus? Hvad skulle vi da med Konsuler paa disse Steder, som lønnes med uhyre Summer? I Hull, hvor vi have saa mange Forbindelser, har hvert Handelshus sin Agent, og der er ikke Spor af Grund til at have Konsul der, som er overordentlig højt lønnet. Jeg skal henvisse til de Oplysninger, der sidst forelaa i Landstinget. Der vil man se, hvor mærkelige Vønninger ere. De dypørende Indtægter — og de ere vel omtrent de samme endnu — vare for Konsulen i Christiania 7000 Kr., Konsulen i Stockholm 6000 Kr., Konsulen i Malmø 10,000 Kr., Konsulen i St. Petersborg 17,000 Kr., Konsulen i London 10,000 Kr., Konsulen i Antwerpen 6000 Kr., i Frankrig er der ingen, der har over 2000 Kr., med Undtagelse af Konsulen i Havre, som har 4000 Kr. I Spanien har Konsulen i Barcellona 3000 Kr. I Italien er der ingen, som har over 2000 Kr. Gaa vi nu til Amerika, har den største Konsul, ham i New York, henimod 3000 Kr. Det er dog en aldeles unaturlig Fordeling, at man til Konsulen i Malmø, hvor der ikke er Spor af Brug for nogen Konsul, giver 10,000 Kr.; i Hull er det ligesaa. Jeg ved ikke, om det vil være vigtigere at have en Konsul i London, Christiania og Stockholm, det er et Spørgsmaal. Baade i London og i Stockholm have vi jo Gesandtskaber, og om det saa skal være nødvendigt at have saa højt lønede Konsuler paa

disse Steder, derom tør jeg ikke have nogen Mening; men jeg tvivler derpaa. En af de Ting, som skulde opnaas ved denne Lovs Behandling og Vedtagelse, maatte jo være den, at de Penge, som nu en Gang gaa ind, og som ere paalagte Skibsfarten, blive anvendte paa en heldigere Maade og ikke gives ud paa Steder, hvor der ikke er Brug for Konsuler, medens der mangler Konsuler mange Steder, hvor der er Brug derfor. Jeg skal saaledes henlede Opmærksomheden paa det gaalige i at have dygtige og vellønnede Konsuler i Nordamerika og vistnok ogsaa i Sydamerika, og jeg tvivler heller ikke paa det nyttige i at have saadanne Mænd i asiatiske Farvande; men dem have vi ingen Penge til, fordi vi anvende Pengene til Konsulater her i vor Nærhed, hvor Folk kunne sidde lunt og ikke bestille andet, end hvad der kunde gøres uden dem. Der give vi de store Vønninger, og paa samme Tid er det en forferdelig Byrde paa vor Skibsfart, at et Skib, hver Gang det løber ind i en Havn, skal melde sig hos Konsulen, have sine Papirer paategnede og altid betale. Derfor vilde det være heldigt at komme til en Ordning, som gik omtrent i Retning af det, som det ærede Medlem for Præsto Amts-Ste Valgtreds (Vossen) omtalte. Først og fremmest da med Hensyn til Maaden at opkræve Afgiften paa. Angaaende denne forstod jeg dog ikke ret det ærede Medlem, men det forekommer mig, at der kun er een fornuftig Maade at gøre det paa (Modsigelse). Ja, der kan jo gives andre, men det forekommer mig, at der her er een fornuftig Maade at gøre det paa, og det var den, at man i Stedet for at opkræve de forskellige Konsularafgifter rundt omkring i Havnene opkrævede Afgiften herhjemme, hvad enten den nu bliver høj eller lav, saaledes at hvert Nederi aarlig betalte her den Sum, som det skal betale af hvert Registerton, som det har i udenrigst Fart. Det vilde vistnok være den simpleste Maade at gøre det paa, og hvis disse Penge saa gik ind i en Konsularfond, havde Regeringen der Midler til at kunne lønne Konsuler, hvor det vilde være af Interesse at have dem, og hvor det Arbejde, de vilde kunne gøre, virkelig vilde være til Nytte for vort Samfund. Gaa vilde det ikke være, som det er nu, at Konsulerne i Reglen ansættes ved Hjælp af Familieforbindelser, og for at disse Folk kunne saa en titusinde Kroner at leve af. Den Afgift, som jeg saaledes mener, burde fastsættes for alle Nederier med Skibe i udenrigst Fart, burde efter min Opfattelse fastsættes saa lavt, som det paa nogen Maade var muligt, men i alle Til-